

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸν Ἱερό Ναο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὴν Ἐλευσίνα

Τὰ «ἐμπόδια» στὴν κλήσι τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ὁ κίνδυνος νὰ γίνῃ «κενὴ» ἡ Χάρις Του εἰς ἡμᾶς

17η Αὐγούστου 2020 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Κυριακὴ **ΙΒ' Ματθαίου**, 17η Αὐγούστου 2020 ἐκ. ἡμ., † Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μύρωνος, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὴν Ἐλευσίνα.

Προϊστατο ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας, Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμμετείχαν δὲ ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὁ εὐλαβέστατος Ὑποδιάκονος Χρῖστος Κατσούδας καὶ οἱ Ὑποδιάκονοι τοῦ Ναοῦ.

Στὸ τέλος τῆς Μεγάλης Δοξολογίας, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐχειροθέτησε Ἀναγνώστην καὶ Ὑποδιάκονον τὸν Ἀδελφό μας Ἀντώνιο Κανατσούλη, ἀδελφὸ τοῦ π. Ἀθανασίου, καὶ ἀνέγνωσε τὴν *Εὐχὴν εἰς Ἐκκλησιαστικὴν Διακονίαν ἐπὶ δύο ἐκλεκτῶν Μελῶν τῆς Ἑνορίας.*

Τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα προσῆλθε μὲ τάξι καὶ κατά-
νυξι στὰ Ἄχραντα Μυστήρια.

* * *

Ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας, στὴν Ὁμιλία του,
*ἀναφέρθηκε ἐν συνδυασμῶ στὴν Εὐαγγελικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Περικοπή... ὁ πλούσιος νέος, ὁ ὁποῖος διψοῦσε νὰ κερδίσῃ τὴν αἰώνια Ζωή, ἀλλὰ ἀνησυχοῦσε: ἂν καὶ πίστευε ὅτι τηροῦσε «πάντα ταῦτα» (τίς Ἐντολές) «ἐκ νεότητος αὐτοῦ», αἰθανόταν ὅτι κάτι τοῦ λείπει... **Ἡ** πρόσκλησις, τὴν ὁποῖαν τοῦ ἀπηύθυνε*

ὁ Χριστός μας, ἀνέδειξε τὸ «ἐμπόδιο» στὴν πνευματικὴ του τελείωσι: **τὴν οἰκειοποίησι καὶ προσκόλλησι** του στὸν πλοῦτο του, λόγῳ τῆς ὁποίας δὲν εἶχε προφανῶς ἐκπληρώσει τὴν δευτέρα καὶ μεγάλη Ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης, δὲν ἦταν ἐλεύθερος, δὲν τοῦ ἦταν δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῆ στὴν κλῆσι τοῦ Κυρίου νὰ γίνῃ Μαθητῆς Του...

Καὶ πῶς νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι καὶ ἔτοιμοι νὰ ἀνταποκριθοῦμε σὲ ὅποια πρόσκλησι τοῦ Χριστοῦ μας;

Στὸ σημερινὸ Ἀποστολικὸ Ἀναγνώσμα (Α΄ Κορ. ιε΄), ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὁμολογεῖ: «καὶ ἡ Χάρις Αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα...», δηλαδὴ προσπάθησα νὰ τὴν διατηρήσω καὶ νὰ τὴν αὐξήσω...

Ἐμεῖς τί κάναμε μὲ τὴν Χάρι, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός;

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ εἶναι αὐξήσις ἐν Χριστῷ, ἕως οὗ ζῶμεν «οὐκ ἔτι ἐμεῖς, ἀλλὰ Ἐκεῖνος ἐν ἡμῖν»...

Ἄρά γε, τὴν Χάριν, τὴν ὁποίαν, ἐλάβαμε στὸ ἅγιο Βάπτισμα, τὴν ὁποίαν ἐλάβαμε ὅταν ἤλθαμε σὲ ἐπίγνωσι, τὴν ὁποίαν λάμβάνουμε μὲ τὴν Μετάληψι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, φροντίζουμε νὰ μὴν γίνῃ «κενὴ» εἰς ἡμᾶς;...

Μήπως μᾶς παρασύρουν οἱ μέριμνες, τὸ κοσμικὸ φρόνημα, καὶ σιγὰ-σιγὰ ἡ φλόγα σβῆνει, ἡ Χάρις ἐλαττώνεται;...

Ἄς φροντίσουμε νὰ ἐπαυξήσουμε τὸ χάρισμα μὲ τὴν ἄσκησι τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς, τῆς συγχωρητικότητος καὶ τῆς μακροθυμίας. Ἄς εἴμεθα ἐλεύθεροι, ἀναζητοῦντες πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ, μὲ τὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη καὶ πίστι στὸν ἀψευδῆ Κύριό μας: «καὶ πάντα ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν»...

Καὶ θὰ ἀκούσωμε μυστικῶς τὴν φωνὴν Αὐτοῦ: «Μὴν ἀνησυχῆς, ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ»...

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, πιστοὶ καὶ Ποιμένες συνήχθησαν στὸ Ἀρχονταρῆκι τῆς Ἐνορίας, ὅπου εἶχαν μίαν πολὺ ἐποικοδομητικὴν συζήτησι, σὲ οἰκογενειακὸ κλίμα, ἡ ὁποία συνέσφιξε Ποιμένα καὶ Ποίμνιον

ἔτι περισσότερον στὴν ζωντανή, ἀνθοῦσαν καὶ ἀκμάζουσαν αὐτὴν Ἱστορικὴν Ἐνορίαν.

† Γ.Ι.Μ.